

NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOŚCIAŃSKI

REDAKCJA
przyjmuje interesantów
od godz. 12 do 2 popołudniu

ADMINISTRACJA
czynna od godziny 8 do 18

Konto w Banku „Społem”
Oddz w Warszawie Nr. 195
Konto w P. K. O. Nr. 1-980

PROLETARJUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

Wydawca: Rada Naczelna P. P. S.

NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!

Redakcja i Administracja:
WARSZAWA
Al. Jerozolimskie 121

Redaktor naczelny 8.85-01
Sekretarz redakcji 8.85-02
Redakcja miejska 8.85-06
Administracja 8.85 04
Drukarnia 8.85-05

Sojusz robotniczo-chłopski

źródłem siły demokracji

Przemówienie tow. Józefa Cyrankiewicza na Kongresie PSL

Całe przedwzrzesniowe 20 lat to z jednej strony nieustanne wysiłki dużej części działaczy robotniczych i dużej części działaczy chłopskich nad zbudowaniem jedynej siły, jaką mogła demokracja w Polsce i niepodległość Polski budować i jej bronić, tj. sojuszu chłopsko-robotniczego — drugiej strony to przedwzrzesniowa la'a, to również nieustanne, wyrażone w wysiłku endecji i sanacji, aby do tego sojuszu nie dojść, aby między chłopem a robotnikiem wznieść mur nieufności, a nawet nienawiści.

Nauczyliśmy się z tej wspólnej, 20-letniej walki jednego: dla Polskiej Partii Socjalistycznej, dla jej działaczy problemem nieulegania wpływom dywersyjnej pilsudczyzny był przede wszystkim zrozumienie i praktyczne realizowanie sojuszu chłopsko-robotniczego jako podstawy walki o Polskę Ludową, dla Stronnictwa Ludowego problemem w rzeczywistości politycznej w stosunku do chłopskich i robotniczych sił politycznych i społecznych interesów było zrozumienie, że o realizację postulatów mas chłopskich nie można walczyć w sojuszu z prawicą. Problemem tej uciwłości politycznej wobec mas chłopskich stało się zrozumienie, że jedyną drogą do demokracji w Polsce był sojusz z lewicą.

Sojusz z lewicą jako jedyna droga do władzy, nie dla samej władzy, ale dla urzeczywistnienia Polski, Ludowej wraz z całym jej programem społecznym.

Narastało zrozumienie, że jedyny sposób utrwalenia niepodległości, to wydarzenie odpowiedzialności za losy narodu z rąk „opatrznościowych” szlacheckich i równocześnie nie dopuszczenie do władzy tych, którzy Wincenty Witos nazywał „przełomowymi chłopczkami” i „faszystowskimi smykami”.

Nie zawsze mieliśmy do siebie zaufanie. Wiele czynników składało się na to, aby tego zaufania nie było.

U nas pilsudczyzna, z której śladów powoli oczyszczała się Partia, u was ci wszyscy, którzy do krótkowzrocznych parlamentarnych sojuszy z prawicą dobudowywali ideologię „Chienio-Piasta”. Po doświadczeniach sanacji, po doświadczeniach września — wobec narastającego niebezpieczeństwa faszyzmu wewnątrz Polski i wobec narastania zagrożenia niepodległości przez faszyzm między narodowy — brały górę w naszych ruchach siły inne, siły które rozum polityczny chciały uzupełniać doświadczeniami, siły nie szukające natchnienia w cudzych intencjach, tylko w zrozumieniu własnych, najistotniejszych, najbardziej instynktowych dążeń do wspólnej walki o wspólne cele. Po doświadczeniach z Hitlerem w Niemczech i Dolfusem w Austrii, nauczyliśmy się z powrotem silę naszą odnajdywać w nas samych.

Nasze strajki, nasze walki, nasz jednolity front dał nam wówczas taką siłę, że poruszyliśmy tą siłą najszersze masy, że zahamowaliśmy pochód faszyzmu w Polsce.

Wy pamięćcie swój chłopski strajk w 1937 roku. I my pamięćcie ten wasz strajk, pamięćcie też, że wówczas było wiele czynników i u nas i u was, które nie chciały, aby te dwie polegi chłopska i robotnicza stały się jedną: chłopsko-robotniczą, ażeby używane były nie tylko do defilady i do walki. Różnych pozorów używały te czynniki. Ale wiemy: ci

chłopi, ci przywódcy chłopów, którzy wówczas oglądali te nasze robotnicze strajki solidarnościowe, uczyli się na rzeczywistości, że jest sojusz — siłą pojętą w mieście, w ruchu robotniczym, w socjalizmie, że można iść razem i że trzeba iść razem. Nie poszliśmy wówczas dalej. Sądzę, że widziacie przyczyny również dokładnie u siebie, jak my widzieliśmy je w naszej Partii, ale byłoby wielkim błędem i naciąganiem faktów i objawem wyraźnej złej woli — poprostu kontynuacją złej woli pewnych czynników z tamtych czasów, ażeby wysuwać taką tezę, która niektórym i wówczas była potrzebna, a mianowicie tezę samotności chłopu w jego walce i może także, jak u nas niektórzy, tezę samotności robotnika.

A później w udanej rozpaczy z powodu tej samotności, Kwapiński np. kołł swoją „samotność” w okolicach Zamku, a wasi niektórzy w okolicach „Falangi”, endecji, plebani i Lancokorony. Mnie się zdaje, że dzisiaj, gdy oba ruchy, a nasz w szczególności przeszły przez oczyszczający proces wojny Hitlera, przez ogień doświadczeń najbardziej namacalnych, krwawych, przez przemiany, które przyniosła historia, musimy sobie pewne rzeczy jasno powiedzieć: może jeszcze nie ma stu procentowego, pełnego zaufania między nami, może na tle rozbijackiej roboty pewnych czynników nie ma pełnego zaufania części chłopów lub ich niektórych przywódców do ruchu robotniczego.

Nie może trwać robota tych, którzy dziś, gdy koło historii już się obróciło, gdy trudno im dziś o polityczny sojusz z prawicą, chcieliby zamiast sojuszu chłopsko-robotniczego, jedynej podstawy demokracji i jedynej podstawy niepodległości, tworzyć w Polsce przeciw robotnikom sojusz chłopsko-malkontencki.

Z malkontentem można iść w opozycji, z malkontentami można próbować dojść do władzy, z malkontentami można nawet próbować za cenę ustępstw ideologicznych, wygrywać w sprzyjającej i specjalnie wywornej historii zbiorowej, wybory. Jedynej rzeczy nie można z nimi zrobić: objąć władzę i rządzić. W Polsce współrządzić można tylko z masami robotniczymi, z partiami robotniczymi.

Robotnik po to walczył z kartelami, z kapitałem eksploatującym, aby nikt jego potu na prywatne zyski nie zamieniał, i aby nikt do tych zysków nie dodawał jeszcze zysków ciągniętych z rujnowania chłopu nożycami cen.

Po odbudowie, po dzisiejszym trudnym okresie wysiłku owoce będą wspólne. Wspólna musi być odbudowa, bo to jedyna droga, abyśmy nie byli w Europie najubożsi, najbardziej zacofani gospodarczo. Wówczas znaleźć musimy się na drodze do przepaści, do zagrożenia niepodległości. Wspólna musi być polityka zagraniczna, wspólna polityka sojuszu ze Związkiem Radzieckim i z demokracjami zachodnimi, wspólna ocena sytuacji, wspólna przede wszystkim ocena zagrożenia niemieckiego i wynikających z tego konsekwencji. Jest to jedyny sposób, abyśmy nie byli piłką w grze o cudze interesy. Wspólna droga to znaczy koalicja, to znaczy wzrastające zaufanie i pogłębiająca się współpraca.

Polska Partia Socjalistyczna w obliczu wszystkich zadań nas czekających, w obliczu wysiłków, które ma-

my przed sobą, w obliczu trudności, w zrozumieniu okresu, w którym żyjemy, w najgłębszym odczuciu prawdziwych interesów mas ludowych, chłopskich i robotniczych — wybieramy drogę jednolitego frontu, jako podstawy siły klasy robotniczej — sojuszu chłopów — i drogę koalicji, jako podstawy siły i odbudowy Polski. Wierzymy, że wbrew malkontentstwu podejrzanych sojuszników, bankrutów, wbrew naciskom zbroku, na tej drodze znajdzie się wraz z nami, w interesie niepodległości, w interesie demokracji.

Zyczymy wam abyście tę drogę na waszym kongresie, jako jedyną mieli przed oczyma, abyście wspólnie z nami tą drogą sojuszu chłopsko-robotniczego kroczyli.

Amerykańska pożyczka dla Polski

Rząd U. S. A. nie będzie bronił prywatnych interesów nowych obywateli -kapitalistów

WASZYNGTON. Stany Zjednoczone rozważają możliwość udzielenia Polsce pożyczki, którą przyznałby bank importowo-eksportowy. Dobrze poinformowane źródła twierdzą, że wzajemne gwarancje pomiędzy obu państwami zostały już wymienione.

Rząd polski oświadczył Stanom Zjednoczonym, że amerykański kapitał zostanie godziwie odszkodowany za wszelkie straty, jakie poniosł na skutek niedawno wprowadzonego upaństwowienia. Poseł polski w Londynie otrzymał zapewnienie ministra spraw zagranicznych Stanów Zjednoczonych, Byrnesa, że Stany Zjednoczone nie mają zamiaru mieszać się do wewnętrznych spraw Polski.

LONDYN. W Londynie odbyła się między polskimi ministrami, delegacjami na Generalne Zgromadze-

nie ONZ, a amerykańskim sekretarzem stanu Byrneseem ważna konferencja w sprawie omówienia amerykańskich interesów w Polsce. Tematem rozmów była m. in. sprawa uchwały Kongresu o nacjonalizacji przemysłu. Rozmowy te, które były prowadzone w serdecznej atmosferze, według oficjalnych kół upewnili Polaków, że rząd Stanów Zjednoczonych nie ma zamiaru ingerować w wewnętrzne sprawy Polski dla ochrony prywatnych interesów obywateli amerykańskich.

Koła polskie podkreślają, że dla inicjatywy prywatnej owierają się wielkie możliwości w nowym gospodarstwie życia Polski, specjalnie zaś w dziedzinie odbudowy, odzieży, żywności i t.p. Rząd zdecydował się na rozoczenie kontroli państwowej, ze względu na konieczność wzmożenia produkcji przemysłowej.

Przesilenie rządowe we Francji

Dlaczego ustąpił gen. de Gaulle

LONDYN PAP. W niedzielę odbyło się posiedzenie francuskiej rady ministrów. Premier de Gaulle po 20 minutach opuścił posiedzenie, ministrowie zaś obradowali nadal. Wkrótce potem podano do wiadomości, że wieczorem w gabinecie zostało przez de Gaulle odwołane.

Gen. de Gaulle przesłał późnym wieczorem na ręce przewodniczącego Zgromadzenia Konstytucyjnego Felixa Gouin pismo, w którym komunikuje, iż rezygnuje ze stanowiska premiera i wycofuje się całkowicie i ostatecznie z życia politycznego.

Kryzys rządowy we Francji powstał na tle ogólnym. Gen. de Gaulle twierdzi, że obecny rząd składający się z przedstawicieli trzech stronnictw jest nie do utrzymania. W związku z dymisją gen. de Gaulle'a zostanie zwołane nagłe posiedzenie Konstytuanta na dzień 21 lub 22 stycznia br. Komitety wykonawcze wszystkich 3 głównych partii francuskich odbyły nadzwyczajne posiedzenie w celu omówienia wytworzonej sytuacji.

PARYŻ (PAP). W niedzielę wieczór odbyła się godzinna konferencja między sekretarzem generalnym francuskiej partii socjalistycznej Danielem Meyerem a sekretarzem partii komunistycznej ministrem Thorez w obecności sekretarzy tej partii Duclos i Marty.

PARYŻ (PAP). Francuskie koła polityczne podjęły w poniedziałek z rana energiczną akcję w związku z ustąpieniem generała de Gaulle. Jeżeli narady, dotyczące utworzenia rządu złożonego z przedstawicieli 3 partii — ruchu republikancko-ludowego, komunistów i socjalistów — przyniosą pożądane rezultaty, zostaną na tychmiast zwołane zebrania wszystkich partii w celu ustalenia składu rządu i jego szefa.

PARYŻ (PAP). Obowiązki szefa rządu na czas kryzysu objął Wincenty Auriol (socjalista), wicepremier rządu generała de Gaulle.

PARYŻ (PAP). Agencja Reutersa donosi, że minister Bidault nie powróci na Gene-

ralne Zgromadzenie ONZ, dopóki francuski kryzys rządowy nie będzie rozwiązany.

LIST GENERALA DE GAULLE PARYŻ (PAP). Agencja „France Presse” podaje tekst listu gen. de Gaulle do przewodniczącego francuskiego Zgromadzenia Konstytucyjnego, Felksa Gouin:

„Będę bardzo zobowiązany, jeśli poda Pan do wiadomości Zgromadzenia Konstytucyjnego, że zrzekam się sprawowania funkcji premiera tymczasowego rządu Republiki Francuskiej. Od dnia, w którym wziętam na siebie ciężar kierowania państwem w celu wywołania go, osiągnięcia zwycięstwa i odzyskania suwerenności, uważałem, iż zadanie moje będzie spełnione w chwili, gdy zbierze się Zgromadzenie Konstytucyjne i partje ostatecznie będą mogły przejąć na siebie odpowiedzialność za losy państwa.

Jeśli zgodziliem się pozostać szefem rządu po 13 listopada 1945 r. zrobiłem to w tym celu, aby zadecydować jednomyślnie w imieniu Zgromadzenia Konstytucyjnego, które twierdziło, iż jest to koniecznością. Narod francuski ma do rozwiązania jeszcze wiele bardzo trudnych problemów, ale potrzeby codzienne Francuzów są najbardziej pilne. Wzrasta aktywność w dziedzinie gospodarczej. Odzyskałmy nasze tereny i stanęliśmy mocną stopą w Indochinach, Francja unknęła walki wewnętrznych. Niepodległość nasza jest mocno utwierdzona. Stoimy nad Renem. Kroczymy w pierwszym szeregu międzynarodowej organizacji świata.

W Paryżu zbliżają się pierwsze konferencje pokojowe.

Opuszczając stanowisko, pragnę wyrazić życzenie, aby nowy rząd dokonał pracy rozpoczętej przez gabinet, któremu miałem honor przewodniczyć”.

Komisja Kontroli nad energia atomowa

LONDYN PAP. 21 bm. obradowały trzy komisje: komisja dla spraw politycznych i bezpieczeństwa, komisja powiernicza i komisja społeczno-gospodarcza.

Komisja dla spraw politycznych i bezpieczeństwa zaaprobowała wniosek 3 mocarstw: USA, ZSRR i W. Brytanii w sprawie komisji kontroli nad energią atomową. Minister Bevin powiedział, że w ciągu 16 dni delegacje miały dość czasu, aby się naradzić nad zajęciem stanowiska. Odroczenie sprawy robiłoby wrażenie, że delegacje nie traktują poważnie swych obowiązków. Delegat Z. SRR. i delegat USA, sen. Connally poparli stanowisko Beyna. Przemawiając, przewodniczący komisji, Manuilewski mówił, że delegacje mogą poruszyć te sprawy w ogólnej debacie na posiedzeniu Generalnego Zgromadzenia. Zebrani uchwalili powołanie komisji kontroli nad energią atomową 46 głosami bez sprzeciwu.

Odbyło się również pierwsze posiedzenie komisji dla spraw społeczno-kulturalnych. Posłanowono jednomyślnie utworzyć komisję praw człowieka. Zadaniem komisji będzie opieka nad mniejszościami narodowymi i zapobieżenie jakimkolwiek przesładowaniom z powodu przynależności rasowej, płci, języka lub też wyznania.

Rząd Jedności Narodowej tworzy się w Chinach

LONDYN. — Po zakończeniu wojny domowej w Chinach i wstrzymaniu działań wojennych między Poludniem a Północą, w Czungkingu siedzibie centralnego rządu chińskiego, zebrała się międzypartyjna rada polityczna. Zadaniem jej jest utworzenie gabinetu Jedności Narodowej, w skład którego wejść mają zarówno

przedstawiciele rządu Czang-Kaj Szeka, jak i północno-chińskiego rządu komunistycznego. Drugim tematem obrad rady międzypartyjnej jest sprawa zjednoczenia chińskich sił zbrojnych w jedną całość.

Obrady trwają już 10 dni i zapewne potrwać jeszcze tydzień

Na straży linii politycznej Partii

Doniosłe uchwały C.K.W. P.P.S.

Centralny Komitet Wykonawczy P. P. S. na odbytym przed kilkoma dniami posiedzeniu powziął szereg uchwał doniosłego znaczenia.

SPRAWOZDANIE Z IX SESJI KRN

Przyjmując do wiadomości sprawozdanie sekretarza generalnego, jako przewodniczącego klubu PPS z przebiegu sesji KRN — CKW poleca, zarówno członkom CKW, jak i innym aktywistom centralnym, zapoznanie całości organizacji PPS z wynikami obrad IX sesji KRN, zwłaszcza w odniesieniu do ustawy o unarodowieniu produkcji.

CZUJNOŚĆ PARTYJNA

CKW stwierdza ponownie konieczność zwiększenia czujności nad utrzymaniem linii partyjnej. Czujność ta powinna się wyrazić przede wszystkim w kontroli nad zachowaniem się tych towarzyszy, którzy ostatnio wstąpili i wstępują do partii.

NARADA GOSPODARCZA PPS i PPR

CKW aprobuje postanowienia Komisji Politycznej co do zwołania w styczniu wspólnej narady gospodarczej centralnych aktywów ekonomicznych PPS i PPR.

NARADY ORGANIZACYJNE

CKW aprobuje zwołanie w miesiącu styczniu ogólnokrajowej nara-

dy działaczy spółdzielczych — członków PPS i w następnych terminach zjazdu członków PPS, uczestników walki zbrojnej o niepodległość oraz zjazdu pepesowców, działaczy wiejskich.

PRACA NA WSI

CKW stwierdza konieczność wzmożenia pracy PPS na terenie wiejskim.

STOSUNKI Z ZAGRANICĄ

CKW z zadowoleniem przyjmuje do wiadomości nawiązanie przez przedstawicieli PPS bezpośrednich rozmów z przedstawicielami czeskich socjal-demokratów w sprawach spornych pomiędzy tymi krajami.

CKW z radością wita przedstawicieli Partii Pracy, przybywających do Polski w grupie parlamentarzystów brytyjskich i sądzi, że bezpośrednie zetknięcie się reprezentantów polskich socjalistów z socjalistami angielskimi, pozwoli rządowi Partii Pracy na pomyślnie rozwiązanie postulatów polskich.

NAGANA

Wreszcie CKW postanowił udzielić nagany tow. dr. Bolesławowi Drobnerowi w związku z jego wyśpięciem na sesji KRN — z ogłoszeniem tego postanowienia w prasie partyjnej.

Powodem udzielenia nagany tow. Drobnerowi było naruszenie przezeń dyscypliny organizacyjnej przez zabranie głosu na sesji KRN bez porozumienia z władzami Klubu Posłów PPS. Jednocześnie w tym swym przemówieniu tow. Drobner poddał publicznej krytyce działalność Polskiej Partii Robotniczej, co sprzeczne jest z zasadą ścisłej współpracy PPS i PPR. Tego rodzaju kwestie podnoszone być mogą tylko na komisjach porozumiewawczych obu Partii.

Tow. wiceprezydent Szwalbe o bloku wyborczym

Przemówienie na Zjeździe PPS w Sosnowcu

KATOWICE. — W czasie swego pobytu w woj. śląsko-dąbrowskim wiceprezydent Krajowej Rady Narodowej tow. Szwalbe wziął udział w konferencji aktywistów PPS w Sosnowcu, gdzie wygłosił obszernie przemówienie o najaktualniejszych problemach gospodarczych, politycznych i społecznych.

Mówiąc o zbliżających się wyborach do Sejmu tow. wiceprezydent Szwalbe podkreślił, że PPS stoi niezłomnie przy bloku stronnictw demokratycznych.

Następnie mówca wskazał na ogrom prac, jakich musimy dokonać w dziedzinie zagospodarowania ziem odzyskanych.

Aby te zadania wykonać, potrzebna jest świadoma, zjednoczona wola i tych, którzy pracują w fabryce i warszacie, i tych, którzy uprawiają ziemię, i tych, którzy pracują przy biurku.

Dla wykucia tej świadomości, dla zrealizowania jej w codziennej pracy konieczny jest wspólny wysiłek PPS i PPR.

O jedność działania wszystkich sił demokracji

Komisja Centr. Zw. Zaw. do Kongresu PSL

Obradujący w Warszawie członkowie Wydziału Wykonawczego Komisji Centralnej Związków Zawodowych, prezesi i generalni sekretarze Zarządów Głównych wszystkich central zrzeszonych w Komisji Centralnej Związków Zawodowych oraz przedstawiciele świata pracy zasyłają obradującemu w tym samym czasie w Warszawie Zjazdowi PSL życzenia jak najwocześniejszych obrad i jak najlepszych wyników.

Wyrażają nadzieję, że Polskie Stronnictwo Ludowe w zespole Bloku Demokratycznego Stronnictw wchodzących w skład Rządu Jedności Narodowej przyjmie i obowiązkowo równą odpowiedzialność za dalsze prace nad utrwaleniem niepodległości i suwerenności naszego Państwa, za demokratyczną Jego treść i za

konsekwentną realizację programowych wskazań Lipcowego Manifestu PKWN.

Połączenie reakcji przez PSL oraz uaktywnienie się na odcinku walki z nią, winno również znaleźć wyraz w uchwałach Zjazdu PSL.

Przedstawiciele świata pracy, jako reprezentanci ponad miliona robotników i pracującej inteligencji apelują do Zjazdu PSL, ażeby w uchwałach przyjął rezolucję Kongresu Związków Zawodowych, wzywającą wieś polską do wypełnienia obowiąz-

ków wobec Państwa i Narodu w przedmiocie pełnego zdanienia świadczeń rzeczowych, albowiem od realizacji tych świadczeń zależy realizacja programu gospodarczego Rządu Jedności Narodowej, odbudowa kraju, odbudowa i rozwój przemysłu oraz zapewnienie wyżywienia całego świata pracy — w myśl hasła: wieś — miasto, miasto — wieś.

Niech żyje wspólny front walki i pracy chłopów, robotników i pracowników umysłowych.

W najbliższych dniach ogłoszona zostanie

Pożyczka odbudowy kraju

W tych dniach ogłoszony zostanie w Dzienniku Ustaw dekret o Pożyczce Odbudowy Kraju, który osobiście uchwaliła Rada Ministrów.

Pożyczka będzie premiowa i będzie zapewniała posiadaczom znaczne ko-

ryzycy w postaci licznych premii losowanych dwa razy do roku. Dwudziestoletni termin spłaty s'awia pożyczkę w rzedzie srednioterminowych.

Spis ludności palącą koniecznością państwową

Na podstawie uchwały Rady Ministrów, dnia 14 lutego b. r. odbędzie się sumaryczny spis ludności. Będzie to spis skrócony pod każdym względem. Zamiast poszczególnych osób, rejestrować się będzie od razu ogólna liczba mieszkańców w dużym mieszkaniu, a na wsi nawet w całym domu.

W obecnej chwili spisu obszernego przeprowadzić nie można. Nie pozwalają na to warunki ogólno-organizacyjne w państwie, a przede wszystkim szczupłość i przeciętność administracji publicznej, na którą spada właśnie ciężar organizowania spisu w te-

renie. Z drugiej strony stosunki ludnościowe w kraju są dalekie jeszcze od ustabilizowania. Repatriacja, ewakuacja Niemców, ruch osadniczo-presiedienicy — są w pełnym toku. Potrzeba doraźnych informacji o zaludnieniu kraju jest tak paląca, że domaga się niezwłocznego zaspokolenia, gdy tymczasem opracowanie wyników obszernego spisu, musiałoby trwać czas dłuższy.

Główny Urząd Statystyczny opracuje wyniki w krótkim terminie około 5 c.m. ygodni od chwili otrzymania z terenów materiału spisowego.

Przegląd prasy

BLOK WYBORCZY

W ostatnim z cyklu artykułów o wyborach, red. Jerzy Borejsza, pisze w „Rzeczypospolitej”:

Walka wybitna, wiedzy, gdy jestnieją konkurujące ze sobą siły ma swoją logikę. Rozpala namiętności. Oddala stronnictwa od siebie. Podkreśla różnice. Szczególnie miałyby to miejsce w Polsce, gdzie prócz zrębywistych, istotnych różnic między partiami nawarstwiło się od lat, wskutek działalności agentur szpiegowskich i endekich, wiele urodzonych, nieistotnych — powodziłoby zasobników i prowincjonalnych — żaków i pretensji. W tej sytuacji stronnictwo, które porwie się na szmudła ciał list, faktycznie podważy, zachwieje i w końcu rozluźni koalicję rządową. Koalicję, która usiłuje przełamać narowy różnych środowisk w kraju narosłych podczas okupacji i różnych środowisk emigracyjnych.

Blok wyborczy w konkretnej sytuacji naszego kraju jest rozumnym kompromisem stronnictw, wynika z interesów tych stronnictw, tronie bowiem atmosferę nienności i urojonych pretensji, będzie kompromisem, który pozwoli oczyścić ich własne szeregi od elementów nietowczych, wrogich i reakcyjnych.

Niewątpliwie blok wyborczy wywoła rozczarowanie w pewnych kołach podstarzałych akademików, którym śni się rozbiłanie głów pałkami i pewnych restauratorów, którzy zapewne dla codziennego kontaktu z wsią sympatyzują z pewnym odłamem ruchu ludowego, a nad wszystkim u tych, co czekają na katastrofę i gwałtowną przemianę. Niewątpliwie, blok wyborczy będzie rozczarowaniem i dla tych, którzy chcieliby w kampanii wyborczej dać upust nagromadzonej złości i swoim zawiedzionym nadziejom.

WIELKA

TRANSAKCJA KUPIECKA

Pod takim tytułem „Gazeta Ludowa” w rzeczowym artykule omawia polsko-radziecką umowę handlową,

dochodząc do następujących wniosków:

Bynajmniej nie chcę dowodzić, że umowa handlowa polsko-radziecka jest dla nas jakimś fenomenalnym dobrym interesem czy wprost dobrodziejstwem. Jest dobra, korzystna. Zdrowy egoizm powoduje, że wolałbym, aby była dla nas korzystniejsza. Jeśli tak, trzeba uczciwie przyznać również stronie radzieckiej prawo uczynienia umowy najbardziej korzystną dla nich. Targowaliśmy się i umowa jest wynikiem targu. Pamiętaj, że targ ten odbył się wosną, gdy sytuacja kraju była znacznie trudniejsza, niż dzisiaj, potrzeba towarów importowanych znacznie dotkliwsza — a Związek Radziecki był jedynym dla nas praktycznie osiągalnym dostawcą. Byliśmy w sytuacji poniekąd przymusowej i przypuszczam, że, nadużywając owej pomyslny dla siebie koniunktury, partner radziecki mógłby uzyskać od nas więcej korzyści, niż osiągnął, samym naciskiem gospodarczym, bez momentów politycznych. Człowiek głodny da za kromkę chleba więcej, niż parę dni potem za bochenek. Uczciwie mówiąc, przy zawieraniu umowy nie popelniono nadużyć naczej przymusowej sytuacji. Transakcja była obustronnie korzystna i zachęca ona do zawierania dalszych transakcji w przyszłości.

Wydanie dzieł Stalina

MOSKWA PAP. Centralny komitet partii komunistycznej Związku Radzieckiego postanowił wydać dzieła Stalina. Wydawnictwo to obejmie dzieła Stalina, które ukazały się pomiędzy 1901 a 1946 rokiem i zawierają 16 tomów. Tomy będą się kolejno ukazywały w roku 1946, 1947 i 1948.

Przedmową do pierwszego tomu napisał aut. Dzieła Stalina ukazały się w nakładzie 500 tysięcy egzemplarzy.

Przyczyny dymisji de Gaulle'a

LONDYN (PAP). Omawiając kryzys rządowy we Francji, sprawozdawca dyplomatycznej agencji Reuters podkreśla, że ponownie generała de Gaulle, zmierzające do wycofania się z życia politycznego oraz ustąpienia jego ze stanowiska szefa rządu zaskoczyła cała Francja. W kołach zbliżonych do generała de Gaulle twierdzą, że powziął on decyzję wycofania się z życia politycznego, ponieważ w ostatnich kilku miesiącach doszedł do przekonania, iż współpracę rządu ze Zgromadzeniem Konstytucyjnym nie może się ułożyć pomyślnie. Ten powód został wysunięty przez generała de Gaulle w jego liście, zawiadającym o rezygnacji, skierowanym do przewodniczącego Zgromadzenia.

Obserwatorzy polityczni uważają, że doświadczenia Trzeciej Republiki, przekonał generała de Gaulle, iż konieczna jest reforma wzmacniająca władzę wykonawczą i wytyczająca bardziej określone, niż dotychczas, granice pomiędzy władzą ustawodawczą a wykonawczą. Ponieważ projekt konstytucji opracowany przez komisję konstytucyjną, przewiduje postanowienia odwrotne, gen. de Gaulle wolał ustąpić.

Pragnie ogólne zainteresowanie co do tego, kto zostanie szefem nowego rządu. Wydaje się prawdopodobnym, że komisji wysuną kandydaturę Thoreza jako przywódcy najsilniejszej partii w Zgromadzeniu. Panuje przypuszczenie, że Thorez zwróci się do „kanonów ludowych” i do socjalistów z propozycją utworzenia rządu 3-partijnego z nim jako szefem.

NIEBEZPIECZNE DZIEDZICTWO

W specjalnym wydaniu „Populaire” publikuje artykuł Léona Buma, poświęcony ustąpieniu de Gaulle'a. W artykule tym przywódca partii socjalistycznej pisze

Brytyjcy parlamentarzyci powrócili do Londynu

LONDYN (PAP). Po 2-tygodniowym pobycie w Polsce brytyjska delegacja parlamentarna powróciła do Londynu i wkrótce przedłoży Izbie Gmin sprawozdanie ze swego pobytu w Polsce.

Komandor Adam Mohuczy

szefem sztabu głównego Marynarki Wojennej

Rozkazem Naczelnego Dowódcy WP, mianowany został na stanowisko Szefa Sztabu Głównego Marynarki Wojennej komandor dypl. Adam Mohuczy.

Wobec chwilowego nieobsadzenia

stanowiska Dowódcy Marynarki Wojennej, komandor Mohuczy staje się automatycznie zwierzchnikiem wszystkich oddziałów i instytucji Marynarki Wojennej.

Gdzie jest Peron?

Argentyna w przededniu poważnych wydarzeń

BUENOS AIRES. Ogłoszenie kandydatury Perona (przewódca faszystów argentyńskich) na stanowisko prezydenta republiki, jakie miało być dokonane początkowo w piątek, następnie w sobotę, znów zostało odroczone. Manewry te wywołują liczne komentarze.

Krają pogłoski, że w łonie partii

robotniczej, utworzonej przez Perona i wśród oficerów popierających jego kandydaturę, doszło do poważnych starć. Wojskowi pod wrażeniem ostatnich wypadków odbyli tajne narady. Według krążących pogłosek, Peron ukrywa się od dwóch dni. W krótkim czasie należy oczekiwać ważnych wydarzeń.

Strajk metalowców w USA

NOWY JORK PAP. Zgodnie z decyzją prezydium Kongresu Związków Przemysłowych 800 tysięcy robotników w 2 tysiącach fabryk s'awolnych rozpoczęło strajki o północy z dnia 20 na 21 stycznia rb. W Stanach Zjednoczonych strajkuje obecnie ponad 1,600 tysięcy robotników.

Francja potepia hiszpańską politykę Bevina

„Jeżeli przyjaciel myli się

nie należy iść w jego ślady...”

PARYŻ. — Emile Bure pisze w „Ordre”: „Generał Franco znajduje poparcie zwłaszcza w Anglii, ale i Ameryka niewiele wzbudza w nim trosk. Stanowisko Bevina nie da się obronić. Pod powłoką idealizmu, którym się zasłania, nie da się ukryć realizm w najgorszym znaczeniu tego słowa. Osłania on generała Franco, ponieważ przemysłowcy brytyjscy mają wielkie przedsiębiorstwa w Hiszpanii i Caudillo im odpowiada.

Izba, pisze Bure, ostrzega ministra Bidault przed Bevinem i słusznie. Jeżeli przyjaciel myli się, nie należy iść w jego ślady, a trzeba wyprowadzić go z błędu, zwłaszcza, gdy istnieje obawa, że wspólnie będzie się pokutować za błędy.”

NOWY JORK (PAP). Premier hiszpańskiego rządu emigracyjnego Giral oświadczył podczas bankietu wydanego na jego cześć w Nowym Jorku, że wielkie mocarstwa demokratyczne mogą przyczynić się do obalenia generała Franco przez zerwanie

stosunków dyplomatycznych z rządem hiszpańskim w Madrycie. Naród hiszpański nie żąda interwencji zbrojnej i sam przystąpi do akcji, jeżeli uzyska czynną pomoc mocarstw demokratycznych, a nie tylko głoślowe zapewnienia o przyjaźni.

KRONIKA POLITYCZNA

Dyrektor Parlamentu Politycznego Ministerstwa Spraw Zagranicznych minister pełnomocny Józef Olzowski przyjął w dniu wczorajszym Ambasadora Wielkiej Brytanii Cawendish Bericka.

Gen. Prchala — czeski Anders

PRAGA (PAP). Czesosłowacki minister informacji Kopecky oświadczył, iż rząd Czesosłowacji zwrócił się do W. Brytanii z żądaniem wydania generała Prchali, oskarżonego o działalność konspiracyjną przeciwko rządowi czemosłowackiemu. W zeszłym tygodniu policja areszowała kilku agentów generała Prchali, działających na terenie Czesosłowacji.

Helena Schwerzel

aresztowana

LONDYN (PAP). Policja niemiecka aresztowała znaną lotniczkę Helenę Schwerzel, oskarżoną o zadaniowanie burmistrza Lipska dra Goerdelera o udział w spisku przeciwko Hitlerowi w lipcu 1944 r. Schwerzel stanie wkrótce przed francuskim sądem wojennym.

Drugi transport żołnierzy polskich z Anglii

Dnia 15 stycznia odplynął z Anglii statek „Banfora”, wioząc na swym pokładzie drugi transport żołnierzy polskich z Anglii do Polski. Na pokładzie znajduje się 2.000 żołnierzy.

Za zamkniętymi drzwiami „Romy”

Z tajników obrad Kongresu P. S. L.

Wobec nie dostarczenia ani przez agencję urzędową PAP, in teź bezpośrednio przez biuro prasowe kongresu PSL komunikatu o przebiegu drugiego dnia obrad oraz popołudniowych obrad pierwszego dnia kongresu, dopiero dziś z „Gazety Ludowej” — „Pisma codziennego dla wszystkich”, przezież wydawanego przez NKW PSL, a więc jakby miodrajnego, dowiadujemy się niektórych szczegółów.

W podanej przez „Gazetę Ludową” części referatu ob. Mikołajczyka, charakteryzuje on akcję ruchu ludowego w okresie sanacyjnym, w szeregu miejsc, w ostry sposób formułując swą opinię nie tylko o nieprzyjaciółch z sanacji. W dłuższą wdaje się polemikę z artykułem analizującym stanowisko wice-premiera Mikołajczyka za jego czasów londyńskich i po przyjeździe do Polski — zamieszczonym na szpalcach „Przeglądu Socjalistycznego”, a częściowo i „Robotnika”. Zgoda magocicznie żąda od autora:

„Ale nie ma racji ci, którzy dziś pod bezwonnym tytułem „Mikołajczyk” w jednym z pism tuleszych stara się analizować sytuację. Jeżeli są uczciwi, to nieci napisza w tym samym artykule, kto był zwolennikiem wprowadzenia Sosnkowskiego na Nacz. Wodza, a kto to do ostatniej chwili nie pozwalał, żeby bądź co bądź ta kołosalna przeszkoda w porozumieniu polsko-sowieckim mogła być usunięta na nasze żądanie, jak najwcześniej”.

Ależ pisaliśmy nie raz i nie dziesięć. I w tych samych artykułach, w których „było” o ob. Mikołajczyku i w wielu innych. Rozumiemy, że wiele z tego mogło do Londynu nie dojść. Również długo rozprawia się ob. Mikołajczyk z zarzutem czynionym organizacjom podziemnym, stojącym w dyspozycji rządu londyńskiego, że stosowały taktykę stania z bronią u nogi i sam sobie — naszym zdaniem — zaprzecza, przyrzając odrazu jako pierwsze akcje prowadzone przez oddziały najmniej zależne lub niezależne od londyńskiej komendy.

Ciekawe są wynurzenia w sprawie granicy zachodniej, a zwłaszcza cytaty z pism emigracyjnych, polemizujące ze stanowiskiem Arciszewskiego w sprawie granicy zachodniej. Było to interesujące. Lecz nas o tyle nie przekonują, że w okresie tych sporów sprawa decydowała się w kraju na miejscu rękami polskiego robotnika i chłopca, przybranego w mundur lub nie, w młot czy karabin uzbrojonego.

Szerzej omówimy referat, mając w ręku jego tekst pełny. Ciągłe, wedle „Gazety Ludowej”, w drugim dniu zjazdu obradowały komisje kongresowe aż do przerwy obiadowej.

Około godziny 3-jej wielka sala „Romy” była już doszczętnie zapelniona. Pomieściło się na niej 1153 delegatów uprawnionych do głosowania.

W masie ludzkiej przeważają charakterystyczne postacie chłopów, pomieszanych z inteligencją, a zwłaszcza z licznym bardzo nauczycielstwem. Jest również gromada księży. Barwne stroje ludowe widać stosunkowo rzadko. Spełniają one ujękając rolę reprezentacyjną dookoła podium.

Dobrze, że już „charakterystyczne postacie chłopów” nie spełniają tylko „roli reprezentacyjnej dookoła podium”. Czytamy w „Gazecie Ludowej” o entuzjastach, z którym przyznawano przemówienie min. Wycecha, a dalej wniosek pos. Bogusławskiego o reformie administracji.

„Ograniczeniu zbyt wielkiej ilości ministerstw. Na pierwszym miejscu określają jako zbędne, zdaniem komisji, ministerstwo Bezpieczeństwa.

Wywołało to na sali długotrwałą i burzliwą demonstrację, która zakończyła się odśpiewaniem hymnu: „Gdy naród do boju”. Z zadowoleniem słuchano też

wniosku o skasowanie ministerstwa Informacji i Propagandy”.

Jak pisze „Gazeta Ludowa” Przewodniczący Kongresu min. Kiernik nie był zadowolony z tej żywej manifestacji. Stwierdził on, że zniechęcenie ministerstwa Bezpieczeństwa nie jest sprawą łatwą, ani prostą i wezwał zebranych do zachowania spokoju i niezakłócania powagi obrad”.

Nie dziwnym się ani żądaniu, ani też niezadowoleniu przewodniczącego ob. Kiernika. Skasowanie Ministerstwa Bezpieczeństwa oddałoby władzę wewnętrzną i jej aparat policyjno-wykonawczy bez reszty w ręce min. spraw wewnętrznych, którym jest, jak wiadomo, obecnie ludowiec z PSL. I to była być może istota żądań. Z kolei urząd ten sprawuje właśnie ob. Kiernik i z doświadczenia wie, jak bardzo jest trudne i narażające kierowanie nim, bo miał na ten temat różne... kłopoty. I to — być może — istota niezadowolenia. Na tomiasz kiedy padły mocne słowa, żądające pełnej wolności politycznej, teraz „min. Kiernik (ciągle wedle „Gazety Ludowej”), poparł swym aurytelem program ideologiczny, określając go, jako jedyny program całego narodu polskiego. Ponieważ po owych „mocnych słowach” na temat wyborów śpiewano „Rote” dla jakiejś równowagi w ilustracji muzycznej, „min. Kiernik wezwał zebranych, aby dla uczczenia tego programu odśpiewali hymn narodowy”.

I tak śpiewając i pokrzykując od czasu do czasu

obradowano jeszcze długo w nastroju pełnym zrozumienia dla słowa płynącego z mówcy. Nie raz mowa była o tym, co wadze się z wolnością obywatelską i prawdziwym interesem narodu, zebrani manifestowali swoją solidarność huczynną oklaskami”.

Znalazł się w toku tych obrad i referat o klubie poselskim PSL, który walczy i przeciwstawia się.

„Przedstawiciele PSL w komisjach K. R. N. biorą żywy udział walcząc z objawami, godzącymi w interesy chłopca i przeciwstawiając się próbom majoryzowania przez partie robotnicze. Walka ta skierowana była przeciw jednostronnej, nieuwzględniającej interesów wsi polityce”.

Mój Boże! A myśmy w Lublinie na samym początku zrobili reformę rolną. I okazuje się, że to chyba tylko po to, by brzydki robotnicze spacerowały się przy mierzeniu ziemi. (d)

Hiszpański fuehrer — gen. Franco, mając nóż na gardle, zdecydowany jest na rezygnację monarchii, pod warunkiem, oczywiście, że królewski prezydent — don Juan będzie tylko dekoracyjną fikcją, zaś on, Franco, pozostanie istotnie u steru władzy. Szukając dla tych planów poparcia w Watykanie, Franco wysłał w charakterze pośrednika jezuitę, o. Erre, który ma urobić grunt i uzyskać życzliwość papieską dla chytrych kombinacji hiszpańskiego dyktatora.

Tymczasem, nadchodzi wiadomość ze Skutari w Albanii, że wykryto tam terrorystyczną organizację faszystowską, na której czele stali dwaj jezuita — oo. Danieli i Fausti. Obaj są Włochami z pochodzenia i zajmowali w zgromadzeniu zakonnym wysokie stanowiska.

Jednocześnie, w Mediolanie aresztowano szereg członków faszystowskiej organizacji podziemnej, której

Tow. Jozef Cyrankiewicz na Zjeździe PPS w Katowicach

W dniu 20 stycznia w Katowicach odbył się drugi wojewódzki sprawozdawczy zjazd Polskiej Partii Socjalistycznej okręgu śląsko-dąbrowskiego. Obrady zjazdu zajął przewodniczący WKR PPS, wicewojewoda śląsko-dąbrowski tow. inż. Salcewicz, witając przybyłych przedstawicieli CKW w osobach: generalnego sekretarza CKW PPS tow. Cyrankiewicza, tow. Obrączki, oraz przedstawiciela PPR tow. Baryły, delegatów Związków i organizacji.

Następnie obszerny referat o aktualnych zagadnieniach politycznych, wygłosił generalny sekretarz CKW PPS tow. Cyrankiewicz, podkreślając m. in., że w polityce zagranicznej opierać się winniśmy i opierać się będziemy na sojuszu ze Związkiem Radzieckim, jako równi z równymi i

wolni z wolnymi. Niebezpieczeństwo niemieckie nie przesłało dla nas istnieć i pod tym względem wszyscy Polacy muszą prowadzić solidarną akcję. Nawijając do naszych wewnętrznych stosunków politycznych, mówca podkreślił, że PPS stoi na gruncie współpracy z PPR, jako partią świata pracy.

Sekretarz Wojewódzkiego Komitetu PPS tow. Olesiński, przedstawił zebrany delegatom dotychczasowe osiągnięcia Partii na terenie śląsko-dąbrowskim.

W obszernej dyskusji, trwającej kilka godzin, poruszono szereg zagadnień, a m. in. kwestie współpracy na miejscu z organizacjami PPR, zagadnienia repatriacji, weryfikacji, wysiedlenia Niemców i zagadnienia organizacyjne.

Ofensywa mnichów

przewodził jezuita — o. Blondino. Znalezione przytem dużą ilość broni i usłono związki, łączące tę organizację z osobą b. sekretarza partii faszystowskiej — Scorza.

Jak wynika z tych paru charakterystycznych przykładów, o. o. jezuita prowadzą w różnych krajach, ożywioną działalność polityczną o całym wyraźnym kierunku i w ściśle określonych celach. Zdarza się to zresztą nie po raz pierwszy w historii tego zakonu.

Jego założycielem był Hiszpan — Ignacy Loyola, który zaprzagnął stworzyć potężną organizację zakonną, mającą skutecznie rywalizować z wszechwładnym podówczas i bardzo wpływowym na gruncie hiszpańskim — zakonem Dominikanów. W ten sposób powołany został do życia zakon jezuitów pod piękną nazwą „Societas Jesu”, czyli „Towarzystwo Jezusowe”.

Dzięki staranej selekcji kandydatów pod względem kwalifikacji umysłowych, zakon jezuitów stał się istotnie zrzeszeniem tegich głów, które porafiły w krótkim czasie zapewnić zakonowi pozycję przodującą nie tylko w życiu religijnym. Bo prawdę mówiąc, na działalność religijną pozostawało jezuitom bardzo mało czasu. Załowali się na omiast gorliwie i z sukcesem dla siebie — polityką, kolonizacją i eksploatacją terenów zamorskich, działalnością finansową, dworskimi intrygami, walką z ideami postępu i wolnej myśli, udziałem w procesach i praktykach inkwizycyjnych. Bardzo smutną i złowrogą rolę odegrali jezuita w Polsce, jako pro-morzy i chorążowie t. zw. kontr-reformacji i wyznaniowego ucisku. Niektórzy jezuita francuscy, jak np. o. de la Chaise i Girard utrwaliili swe nazwiska w kronice skandalicznej epoki rozwięzłych Ludwików.

Jaką reputację zdobyli sobie jezuita wśród narodów Europy, o tym najlepiej świadczy fakt, że słowa „jezuizm”, „jezuicki” stały się powszechnie synonimem obłudy, fałszu, podsępu, nieolerancji, obskurantyzmu i bezwzględności stosowania zasad „cel uświęca środki”. Skargi i narzekania, płynące ze wszystkich krajów w związku z działalnością jezuitów, przybrały takie formy i rozmiary, że papież Klemens XIV, w słynnym „brewe” — „Dominus ac Redemptor nos er” („Nasz Pan i Zbawiciel”) zmuszony był ogłosić w 1773 kasatę zakonu jezuitów, likwidując tym sposobem ich zbyt już burzą i wszzechstronną działalność.

Rzecz bardzo charakterystyczna, że jezuita usunięci, na mocy decyzji papieża, z Polski, schronili się w... szczyptałkiej Rosji, pod opiekunictwami skrzydłami carycy Katarzyny II. Reakcyjny, wrogi szermierz się ideom Oświecenia zakonu Jezuitów usunany został — nie bez obiektywnej słuszności — przez carycę za jedną z podpor tronu i samodzielną. Katarzyna II udzieliła jezuitom rozmaitych przywilejów, pozwoliła im nawet na założenie t. zw. akademii w Połocku, a wdzienięci za te względy jezuita, m. in. słynni o. o. Benisławski i Witoszyński, wysławiali pod niebiosa carycę, głosząc słowem i pismem świętość jej cnót i wspaniałość jej rządów. Dopiero w r. 1820 przerwana została ta obława „współpraca”, gdy Aleksander I wydał ukaz o wypędzeniu jezuitów z Rosji.

Uplęły długie lata, zanim zakon jezuitów, po usilnych staraniach i zlozeniu przed Stolicą Apostolską uroczystych przyrzeczeń, mógł podjąć na nowo swą działalność. Niestety, jej rodzaj i charakter, jak wykazała

praktyka, nie uległ żadnej zmianie jedynie metody zostały uelastycznione i przystosowane do zadań społecznych. Dzisiaj, po drugiej wojnie światowej, spotykamy znów jezuitów wszędzie, gdzie toczy się walka pomiędzy siłami wszechciwta i ciemności a zdrową myślą postępu, oświaty i wolności człowieka. A że „natura ciągnie wilka do lasu”, więc czarni ojcowie kroczą w pierwszych szeregach obrońców starego porządku. Oczywiście, ta obrona nie ma nic wspólnego ze sprawami i celami natury czysto religijnej; chodzi tu o zachowanie lub zdobycie wpływów politycznych, o ugrunтовanie i wzmożenie potęgi materialnej, o zapewnienie przywilejów i korzyści finansowych.

Tak się dzieje nie tylko w Hiszpanii, Włoszech czy Albanii, ale wszędzie, gdzie członkowie „Towarzystwa Jezusowego” mogą działać jawnie lub w ukryciu. Bezwzględna solidarność jest jednym z głównych nakazów organizacyjnych tego zakonu i nakazowi solidarności wszyscy jego członkowie muszą się podporządkowywać bez zastrzeżeń.

B.

WIĘSCI Z KRAJU

8 TYSIĘCY MTR SZKŁA MIESIĘCZNIE

W obecności wicewojewody gdańskiego mgr. Gadomskiego, przedstawiciela Delegatury Rządu dla Spraw Wybrzeża dyr. Szymańskiego oraz przedstawicieli miejscowych władz, odbyło się w Starogardzie uroczyste otwarcie Huty Szkła. Na razie produkcja obejmuje wyłącznie wyrób butelek z dzienną zdolnością wytwórczą do 20 tys. sztuk.

Po pełnym zakończeniu prac remontowych, produkcja obejmie także wyrób szkła. Miesięczna zdolność wytwórcza wynosi ok. 8.000 mtr. szkła okennego.

„CEGIELSKI” PRZEKROCZYŁ PRODUKCJĘ PRZEDWOJENNA

W grudniu ub. r. fabryka „Cegielski” do starczyła Poznaniowi 1 milion 740 tysięcy kilowatów energii elektrycznej.

W tym samym czasie wyprodukowano 9 nowych parowozów, 6 parowozów oraz 8 wozów tramwajowych wyremontowano. Niezależnie od zasadniczej produkcji wykonano 1923 ton odłówek, 125 ton odłówek żelaznych, 97 ton narzędzi, 16 t. żelaza i żelazek, 13 ton odłówek stalowych, 4 tony odłówek brązowniczych oraz 1350 garnek aluminiowych. O ile chodzi o produkcję nowych parowozów, to zakłady H. Cegielski przekroczyły już wydajność przedwojenną.

„MOSKWA — STOLICA ZSRR”

Z okazji rocznicy wyzwolenia Krakowa otwarto w niedzielę 20 b. m. w lokalu Tow. Przyjaźni Polsko-Radzieckiej wystawę pod nazwą „Moskwa, stolica ZSRR”. Otwarcie dokonał prezes Towarzystwa Prezydent miasta ob. Wolas.

17-LETNI BANDYTA PRZED SADEM

Przed Sądem Wojskowym Garnizonowym w Katowicach odbyła się rozprawa karna przeciwko 33-letniemu Wałkowiakowi Gracjanowi i 17-letniemu Ciesię Herbertowi, oskarżonym o dokonanie napadów rabunkowych na ludność cywilną.

Sąd skazał Wałkowiaka na karę śmierci, zaś Ciesię Herberta, że względu na młodociany wiek, na 5 lat więzienia.

8 LAT WIEZIENIA ZA DENUNCJACJĘ

Specjalny Sąd Karny w Katowicach rozpatrywał na sesji wyjazdowej w Sosnowcu sprawę wołkedsentscha 3-jej kategorii 37-letniego Mieczysława Piłarskiego, oskarżonego o denuncjowanie Polaków władzami niemieckimi. W wyniku rozprawy Sąd skazał denuncjanta na 8 lat więzienia.

BANDYCI PRZED SADEM DORAŻNYM

Milicja Obywatelska w Szczecinie zlikwidowała szajkę niebezpiecznych bandytów, składającą się z 5 osób.

Bandyci staną wkrótce przed Sądem Dorażnym.

PREZYDENT NIE SKORZYSTAŁ Z PRAWA ŁASKI

Prezydent KRN ob. Bierut nie skorzystał z prawa łaski w stosunku do skazanego przez Specjalny Sąd Karny w Katowicach na karę śmierci Józefa Straszzydła, rolnika z Rudzic, który brał udział w mordzie na Polaków w czasie okupacji. M. in. Straszzydło oddał w ręce Gestapo w Krzyczach rodzinę Kaczorów, składającą się z 4-ch osób, które zginęły w katowni oświęcimskiej.

Prezydent nie skorzystał również z prawa łaski w stosunku do zbrodniarza Stanisława P. wawerzyckiego z Rokicnicy, skazanego na śmierć za udział w obławach niemieckich i zabójstwach dokonywanych na Polakach. Piwowarczycki dopomógł Niemcom do zabójstwa 7 osób w Grabowie, a nadto w obławie przyczynił się do zamordowania 6 cywilnych Polaków i 5 partyzantów.

Tak samo Prezydent nie ulaskawił Antoniego Pola, skazanego na śmierć za dekonspirację w Koziegłowach 8-miu Polaków, którzy zginęli następnie w obozach koncentracyjnych.

AKCJA POMOCY ZIMOWEJ NA ŚLASKU

Rozpoczęta od listopada akcja pomocy zimowej dla najbardziej potrzebujących na terenie woj. śląsko-dąbrowskiego jest bez przerwy kontynuowana. Ostatnio zostały rozdane wg. rozdziałnika do kuchni ludowych następujące artykuły: 50 t. kaszy, 20 ton żup amerykańskich, 30 t. marmelady, oraz rozprzodowany jest węgiel w ilości 1.000 t. Nadto przesłano w teren 5 wagonów odzieży i obuwi z UNRRA. W akcji tej Ministerstwo Opieki Społecznej zapowiedziało dla Śląska subwencję na styczeń w wysokości pół miliona zł, na wzmożenie działalności kuchni, z których korzysta obecnie ponad 60 tys. osób.

Dwa wyroki śmierci w Katowicach

Sąd Specjalny w Katowicach wydał dwa wyroki śmierci na wysługujących się hitlerowcom agentów gestapo.

Na karę śmierci skazany został Adolf Straszzydło, który z ramienia Niemców był zarządcą jednego z dwóch rów w pow. pszczyńskim, znęcał się nad Polakami, denuncjował ich władzom Gestapo. Drugi wyrok śmierci

wydany został na Jana Jaworskiego z Sosnowca, który jako członek SA brał udział w łapaniach i winien jest śmierci kilkunastu Polaków.

Prezydent KRN, do którego obrona skazanych zwróciła się o ulaskawienie, prośby nie uwzględnił.

Dwaj skazani hitlerowscy pacholcy zawisną na szubienicy. (v)

